

[Madsen-Mygdal.]

anse for at være betydningsfuldt i et saadant Spørgsmaal, har taget Hensyn til de Synspunkter, som jeg maatte fremsætte, og som deltes af mit Parti.

Men det, der har været af Betydning for os, og som er bestemmende for, at vi kan give Lovforslaget vor Tilslutning, er netop dette, at Valutahandelen fremdeles er fri, at der ikke i dette Lovforslag indeholdes Bestemmelser, der kan betegnes som egentlige Valutarestriktioner, Restriktioner, der griber voldsomt og vilkaarligt ind i Landets Handelsomsætning og navnlig Handelsomsætningen med Udlandet.

Samtidig foreslaas det, at der tillægges Handelsministeren Bemyndigelse til at forhindre Overførelse af Værdier i danske Kroner til Udlandet. Jeg maa jo nok her faa Lov til at sige, at det har været en Forudsætning under de Forhandlinger, der herom er ført i Valutaudvalget, at Bestemmelserne ikke udføres mere rigoristisk end, at fuldt ud legitime Betalinger til Udlandet eventuelt kan finde Sted i dansk Valuta, hvor det maatte skønnes fornødent.

Hvad endelig angaar Bestemmelserne vedrørende Salg af Værdipapirer for udenlandsk Regning, maa jeg, selv om der vel kan anføres visse Betæneligheder derimod, under de foreliggende Omstændigheder og under Hensyn til, at lignende Bestemmelser er truffet i flere andre Lande, anse det for ønskeligt, at der tilstræbes Sikkerhed for, at der ikke ad denne Vej foraarsages alt for store Svingninger i Kronens Værdi.

Det er ikke med større Glæde, at vi fra mit Partis Side giver vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Det heldigste vilde være, om Forholdene var saadanne, at vi helt kunde undgaa Lovgivning af den Art, her er Tale om. Men alle Forhold tagne i Betragtning maa ogsaa vi anse det for rigtigt og forsvarligt, at de her foreslaaede Foranstaltninger kommer til Udførelse.

Jeg skal vedrørende Forslaget om Forlængelse af Loven af 29. September d. A. om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler sige, at ogsaa dette Forslag kan vi give vor Tilslutning. Kun skal jeg i Anledning af, at den højtærede Handelsminister omtalte de Besværinger, der fra Nationalbankens Repræsentantskabs Side var fremsat vedrørende den nu trufne Ordning, sige, at det dog vistnok maa være saaledes, at saa længe det er forbeholdt Handelsministeren at træffe den

endelige Afgørelse i Tvivlsspørgsmaal, maa det ogsaa være saaledes, at den, der træffer Afgørelsen, har Ansvaret; en anden Fordeling kan ikke tænkes. Men jeg antager heller ikke, at Handelsministeren ikke til enhver Tid vil tage Ansvaret for de Bestemmelser, han i sin Egenskab af kongelig Bankkommissær træffer.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslagene til Vedtagelse uforandret her i Tinget.

Christmas Møller: Da Rigsdagen ved Loven af 29. September d. A. bestemte sig for at suspendere Guldindløseligheden, var det ganske givet, at den Tilstand, som i det store og hele faktisk var indtraadt ved Guldudførselsforbudet, at den danske Krone var sunket i Værdi — at denne Tilstand nu vilde blive en permanent Tilstand, i hvert Fald et Stykke Tid frem. Og der var heller ikke den fjerneste Tvivl om — det var der i hvert Fald ikke for mit Parti —, at Opgaven frem i Tiden maatte være at drage Omsorg for, at der blev saa faa Svingninger i Valutaen som overhovedet muligt, og at det endvidere maatte være en Opgave at drage Omsorg for, at Kronen ikke faldt stærkt i Værdi.

Den højtærede Handelsminister sagde, at da Sterling løsrevs fra Guldnet den 20. September, traf dette det danske Samfund, den danske Nationalbank, Offentligheden herhjemme uforberedt. Deri har den højtærede Handelsminister naturligvis Ret, og at der derfor til at begynde med kunde være nogen Forvirring til Stede med Hensyn til, hvorledes man skulde gribe Sagen an, kunde man, som jeg tidligere har sagt, i og for sig ikke bebrejde de ansvarlige. Noget anderledes synes jeg, Forholdene ligger i Dag, thi der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at efter Vedtagelsen af Loven om Guldindløselighedens Suspension maatte de ansvarlige, saaledes som Udviklingen paa Valutaomraadet har været, saaledes som Beholdningerne af Valuta er gaaet ned, kunne se, at vi med ret stærke Skridt nærmede os en Situation som den foreliggende, en Situation, hvor det ogsaa efter min Opfattelse er absolut nødvendigt at træffe meget indgaaende Foranstaltninger.

Spørgsmaalet er for mig derfor i og for sig i første Række ikke, om den Række af Foranstaltninger er nødvendige og rigtige, som den højtærede Handelsminister foreslaar, den Bemyndigelse, han ønsker til efter Forhandling med Rigsdagens Valu-